

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er da muligt, at hr. Jeppe Kofod kan underholde sig selv med at gentage påstanden om, at jeg i dag har måttet indrømme. Overhovedet ikke. Hr. Jeppe Kofod har kunnet læse det allerede i den publikation her på side 4, den publikation, som jeg nu flere gange har vist hr. Jeppe Kofod. På side 4 kan hr. Jeppe Kofod se de tal, som jeg tidligere refererede over for hr. Keld Albrecht-sen. Så jeg har aldeles ikke indrømmet noget som helst. Regeringen har for længst fremlagt tallene i denne publikation.

Det, jeg har sagt, når jeg har været på besøg i Østeuropa, og det, jeg har sagt til danske medier, holder fuldstændig. Det er fuldstændig i overensstemmelse med sandheden, nemlig at regeringen ikke blot fastholder niveauet for Østaktiviteter i 2002 og 2003, men at regeringen oven i købet har sikret et aktivitetsniveau, der ligger over aktivitetsniveauet i 2001 under den tidligere regering. Det er kendsgerningerne, må jeg sige til hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Der er utrolig meget talmagi i det her. Man kunne selvfølgelig spørge statsministeren: Hvem har finansieret aktiviteterne i 2002 og 2003? Er det ikke rigtigt, at de aktiviteter er finansieret ved tilsagn fra den forrige regering i 2001? Det er det første spørgsmål.

Det andet er så, når man læser op fra Ritzau, at han, statsministeren, blankt afviser, at regeringen bryder aftalen og sparer på Øststøtten, så kan man jo altså sige, at det at bevilge 1,3 mia. kr. i 2001 og så i 2002 kun at bevilge 550 mio. kr. til Øststøtte er da en gigantisk forskel på 750 mio. kr. i forhold til den forrige regering.

Det er lige præcis der, hvor statsministeren gør sig skyldig – og jeg tror ikke engang, det er en fortalelse – i bevidst at prøve at sige, at den nye regering ikke nedprioriterer det område. Det gør den desværre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første: Der sker aldeles ingen nedprioritering, der sker en opprioritering, fordi aktivitetsniveauet er større i 2002 og 2003, end det var i 2001.

For det andet: Regeringen bryder aldeles ikke nogen aftale. Regeringen har disponeret på finansloven, akkurat som den tidligere regering disponerede på finansloven, uden at spørge forligspartierne. Men det, regeringen har sagt, er, at

for så vidt angår 2004 og fremefter vil regeringen indkalde partierne bag den gamle aftale om Mifresta-rammen til drøftelser om: Hvad skal der ske, når ansøgerlandene overgår til at blive medlemslande?

Kl. 13.30

Jeppe Kofod (S):

Så lad mig spørge på en anden måde, for jeg synes, det er helt utrolige svar, man får.

Hvis den forrige regering ikke havde finansieret en tilsagnsramme på 1,3 mia. kr. til Øststøtteprojekter i 2001, og en del af pengene bliver udbetalt i 2002 og 2003, havde den nye regering jo kun haft 550 mio. kr. til Øststøtteprojekter. Det tal skal jeg bare bede statsministeren bekræfte.

Det, man skal sammenligne, er jo: Hvad er der givet af tilsagn af den nye regering til Øststøtteprojekter i 2002, hvad gav den forrige regering tilsagn om i 2001, og hvad er der afsat på 2002-03 finanslovsforslaget til Øststøtte? Det er de tal, der er interessante, og her må man konstatere, at det, statsministeren siger, nemlig at man ikke sparer på Øststøtten, ikke er det samme, som regeringen gør. Man sparer gigantisk på Øststøtten: 1.700 mio. kr. over 2 år.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er altså utroligt, at ganske simple tal kan hidse sindene så voldsomt op, i betragtning af at regeringen selv har lagt alle tallene frem. Det er fuldstændig åbent for enhver, hvad det er, der foregår, nemlig at regeringen siger: Der sker noget nyt, i og med at en række lande overgår fra at være ansøgerlande til at være medlemslande, og disse lande vil altså fra 2004 modtage en ganske betragtelig støtte fra EU.

Vil hr. Jeppe Kofod virkelig forlange, at regeringen bare skal køre videre, som om intet var hændt? Hvad er det for en måde at omgå skatteborgernes kroner på? Vi har da en forpligtelse til at se efter, at pengene bliver brugt på den bedst mulige måde, og når man går fra at være ansøgerland til at være medlemsland, sker der altså noget nyt, og det er det, regeringen tager højde for ved at omdisponere; idet vi siger: Nu reducerer vi altså, fordi de overgår til at være medlemslande. Vi reducerer de nye tilsagn, og så vil vi gerne forhandle med Folketingets partier om, hvordan vi skal tilrettelægge Øststøtten fra 2004 og fremover. Det er da en fair fremgangsmåde.